ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ KUTNÁ HORA, BYKÁŇ A TŘEBONÍN 9/2026

Já jsem přišel na svět jako světlo, aby nikdo,
Kdo ve mne věří, nezůstal v temnotě.
(Jan 12, 46)

Z obsahu

3 Aktuality a zažili jsme
8 Církevní mateřská škola
10 Chrám svaté Barbory
12 Nová identita farnosti
14 Farní knihovna
15 Církevní gymnázium
15 Duchovní okénko
16 Oblastní charita Kutná Hora
18 Seriál ze sakristie
19 Ze sedlecké farnosti
20 Svatojakubský rok 2027

Tiráž

ZPRAVODAJ 9/2026
farností Kutná Hora, Bykáň a Třebonín

Vydáno: 15. 11. 2026

Slouží pro vnitřní potřebu farností Kutná Hora, Bykáň a Třebonín.

Doporučený příspěvek na výtisk: 20 Kč

Vydává:
Římskokatolická farnost
- arciděkanství Kutná Hora
Jakubská 1, 284 01 Kutná Hora
www.khfarnost.cz

Redakce:
Viktor Darebný, tel.: 739 495 249
e-mail: viktor.darebny@khfarnost.cz

Foto na titulní straně: otec Vladislav

Uzávěrka příštích dvou čísel: 8. 12., 5. 1.

Redakce si vyhrazuje právo došlé příspěvky krátit.

Kontakt na kněze

Pokud máte zájem o duchovní rozhovor či setkání s knězem, chcete navázat kontakt s naším společenstvím nebo se jen zeptat na cokoli ohledně křesťanství, neváhejte se obrátit na duchovního pastýře farnosti:

P. Vladislav Brokeš, arciděkan
tel.: 731 402 221
e-mail: vladislav.brokes@khfarnost.cz

Drazí farníci, milé sestry a bratři,

podzimní čas se vyznačuje kouzelnými scenériemi venkovní přírody a někdy až s němým úžasem vidíme nádherně zbarvené stromy, modrou oblohu a slunce. Zároveň se naplno rozbíhá školní i pastorační rok a událostí v našich rodinách i ve farnosti není málo.

Měsíc říjen byl zvláště intenzivní ve spolupráci s naší mateřskou školou. Kromě pravidelných svatojakubských katechezí jsme společně i s rodiči vyrazili na Gruntu a jiný den zase do našich kostelíků v Bykáni a v Chlístovicích. Děkuji za spolupráci paní ředitelce Ivetě i všem ostatním nadšeným učitelkám.

Svatojakubské posvícení jsme letos prožili vzpomínkou na dokončení rekonstrukce kostela sv. Jakuba před osmdesáti lety, kdy se našim předkům v období války podařilo kostel zachránit. Zároveň jsme připomněli obřad znovuvysvěcení kostela, který provedl biskup Mořic Pícha, a mohli jsme si uvědomit, že tento prostor je opravdu posvátný a nabízí našemu společenství setkání s Bohem i mezi sebou navzájem. V nadcházejícím adventu vás srdečně zvu, abyste kromě mší svatých ve všední dny využili také adorace, které máme každou středu a pátek před bohoslužbou.

Posvátný čas modliteb za zemřelé jsme oslavili o svátku Všech svatých na místním hřbitově poutní mší svatou a následně společnou modlitbou. Hned druhý den jsme slavili památku všech věrných zesnulých v chrámu sv. Barbory. Z kůru zněly krásné skladby v podání čtyř kutnohorských sborů a dodaly slavnostní bohoslužbě jedinečnou atmosféru. Možnost zapálit svíčku v rámci modlitby přímluv využilo velké množství lidí, a tak se tato tradice, která zde začala před třemi lety, zapsala do kalendáře Kutnohořanů. Děkuji všem, kdo se na této slavnosti podíleli.

Před námi je Jubilejní svatojakubský rok, který můžeme společně naplánovat v pátek 20. listopadu večer a následně v sobotu dopoledne. Rádi bychom vytvořili prostor pro sdílení a společné prožívání tohoto roku. Hlas každého z vás je důležitý. Srdečně vás zvu k modlitbě, meditaci i sdílení. Více informací najdete na dalších stránkách Zpravodaje. Ke společnému prožívání celého roku může pomoci farní stolní kalendář, který po velmi pozitivních ohlasech vydáváme podruhé a rádi bychom ho věnovali každé rodině. Díky liturgickému kalendáři a soupisu našich pravidelných akcí doprovázenému fotografiemi ze života farnosti můžeme zůstávat propojeni, buď osobní účastí na akcích, nebo v modlitbě. Děkuji Jaroslavovi za přípravu a grafickou úpravu celého kalendáře.

Advent nás zve, abychom se uprostřed předvánočního shonu na chvíli zastavili. Nejde o to stihnout víc, ale čekat lépe. Jako příležitost k ranní meditaci nabízíme rorátní mše svaté, při nichž se můžeme sejít a společně začít den. Světlo svíček, kterých každý týden přibývá, nám připomíná, že Boží světlo přichází postupně a tiše, často tam, kde ho nečekáme. Nechme ho vstoupit do našich rodin, vztahů i do míst, kde je v nás ještě tma. Pak budou Vánoce víc než jen svátky. Budou setkáním s Tím, na koho jsme čekali.

v modlitbě s vámi, otec Vladislav

Slavnostní uvedení hodinového stroje v Malešově

Historický věžní hodinový stroj z kostela sv. Václava v Malešově, který Římskokatolická farnost Bykáň darovala Městysu Malešov, je nyní vystaven v malešovském muzeu.

Stroj vyrobený čáslavskou firmou Karel Adamec po dlouhá léta poháněl kostelní hodiny. Dnes již neslouží k měření času, ale jako muzejní exponát připomíná historii kostela i zručnost tehdejších hodinářů.

Těší nás, že tato cenná technická památka našla nové využití a mohou si ji prohlédnout nejen obyvatelé Malešova, ale i návštěvníci muzea. Přesně v den výročí svatého Václava, kterému je zasvěcený kostel v Malešově se Vladislav a Jaroslav mohli zúčastnit na pozvání pana starosty slavnostního uvedení.

Jaroslav Bouška

Slavení posvícení kostela sv. Jakuba

Letošní výročí posvěcení kostela sv. Jakuba jsme oslavili zvlášť slavnostně, protože jsme si připomněli 80 let od jeho posledního posvěcení po velké rekonstrukci. Chrám byl znovu posvěcen 20. října 1946.

Bylo velmi zajímavé nahlédnout, jak toto výročí slavili naši předkové. Zachovala se pozvánka, tedy malý kousek pořadu slavnosti na zažloutlém papíře. Podle ní v sobotu 19. října 1946 přivítali věřící před chrámem sv. Jakuba J. E. biskupa Mořice Píchu. Následovala pobožnost v kostele sv. Jana před vystavenými ostatky svatých a zvukový přenos slavnostní schůze z velké síně Vlašského dvora na prostranství „U Havlíčka“. Večer zněly zvony a památky Kutné Hory byly slavnostně osvětleny. Bylo to necelých osmnáct měsíců po skončení války. Mnoho rodin ještě oplakávalo své blízké a po letech zatemnění a strachu se město znovu rozzářilo světlem.

Na pozvánce je také obrázek Madony s Ježíškem z roku 1473. Tuto malbu objevili při opravách chrámu 24. prosince 1942, tedy na Štědrý den uprostřed války. Tvář Matky s Dítětem se ze zdi vynořila v nejtemnější době okupace, jako by nám Pán říkal: „Nebojte se, jsem stále s vámi.“

Letošní slavnostní mše svatá byla zároveň mší pro děti. Zazněly dětské písně a kázání bylo určeno i nejmenším. Při mši svaté jsme také požehnali malý zvon se jménem svatý Václav, který bude znít na zahradě naší církevní mateřské školy. Věřím, že nám bude připomínat, že víra, kterou nám předkové předali, žije dál i v našich dětech.

Děkuji všem, kdo se na přípravě slavnosti podíleli.

otec Vladislav

Foto: archiv farnosti

Večer chval

Chvalte Hospodina z nebes.

Tímto žalmem bychom mohli navázat na událost, která se konala v kostele svatého Jakuba v sobotu 24. 10., v 18:30. Za příjemného šera a západu slunce přicházeli lidé do zajímavě nasvíceného kostela v červených barvách. Nebyla to mše, nebyl to však ani koncert. Základem duchovního života je modlitba i propojení zpěvu. A nebyly to tentokrát ani varhany. Ve spolupráci s Bětkou Hrabčákovou, jejímž snem bylo uspořádat modlitební večer chval a za výrazné pomoci našeho farníka Honzu Klingera jsme uspořádali večer chval. V tichu jsme začali přivítáním a uvedením do tohoto večera, ve kterém hrál v hlavní roli Hospodin, Ježíš v Eucharistii i náš pomocník Duch Svatý, který vanul jako holubice.

Celý večerní program se nesl v písních, adoraci i modlitbě a také v tichu, ve kterém Bohu nejvíce naslouchámе. Po občerstvení duše je potřebné i občerstvení těla. Po skončení modlitby jsme se přesunuli na faru, kde jsme pokračovali v afterparty s mládeží, dobrém jídle, sdílení a opravdu veselé atmosféře, která trvala do pozdních nočních hodin.

Děkujeme všem, kteří se zapojili do příprav, zvláště však myšlence, kterou jsme spolu s Bětkou a Honzou zrealizovali.

otec Michal

Naši zvoníci v pořadu České televize

Ve dnech 8. a 11. října, kdy jsme slavili výročí posvěcení chrámu svaté Barbory, u nás natáčel štáb oblíbeného pořadu, *Co naše babičky uměly a na co my jsme zapomněli.* Protagonisty dílu jsou zvoníci naší farnosti. Celý pořad je věnován jim a jejich krásné službě, o které mnozí ani nevědí.

Natáčelo se ve věži kostela svatého Jakuba a ve věži Jezuitské koleje, kde štáb zachytil i samotné zvonění. Scenáristé si přáli natáčet také při posvícenské mši svaté v chrámu svaté Barbory, a tak se diváci mohou těšit i na atmosféru naší slavnosti.

Celé natáčení probíhalo ve velmi klidné a profesionální spolupráci. Chci poděkovat všem účinkujícím, především našim zvoníkům, kteří věrně a často v ústraní slouží celé farnosti. Velký dík patří také Jardovi, který díky svým letitým zkušenostem s natáčením vše zorganizoval.

Pořad vyjde v neděli 15. 11. v 18:25 na obrazovkách České televize a dále bude ke zhlédnutí v iVysílání.

Už se moc těším na hotový díl tohoto pořadu, který je u nás velmi sledovaný.

otec Vladislav

Foto: archiv farnosti

Hornická mše svatá s žehnáním nejen adventních věnců

V sobotu 28. listopadu 2026 v 16 hodin se v chrámu svaté Barbory uskuteční hornická mše svatá, při níž požehnáme adventní věnce. Přineste si svůj věnec k požehnání a vstupte do adventu s Božím světlem.

Při mši svaté požehnáme také sošku svaté Barbory pro Hornický spolek Barbora, z. s. Kutná Hora. Jeho členové již řadu let zkoumají historické podzemí našeho města a jeho okolí. Před dvěma lety se pustili do náročného projektu, kterým je průzkum, sanace a zpřístupnění šachty Čapčoch 3 ve Fučíkově ulici na Žižkově. Šachtu se jim podařilo zpřístupnit a zrekonstruovat a otevřít si tak novou cestu do navazujících důlních štol. Požehnaná soška bude uložena u šachty a bude je ochraňovat při jejich nelehké práci v podzemí.

Slavnosti se zúčastní přibližně sto členů Sdružení hornicko-hutnických spolků ČR ve slavnostních hornických kytlích, se spolkovým praporem a světlem svaté Barbory. Bude to krásné připomenutí, jak úzce je náš chrám spojen s hornickou tradicí Kutné Hory, i předzvěst svátku svaté Barbory, patronky horníků, který slavíme 4. prosince.

Srdečně všechny zveme.

otec Vladislav

Slavnost vše svatých a vzpomínka na všechny věrné zemřelé

Slavnost Všech svatých připadla letos na neděli 1. listopadu. Kromě obvyklých bohoslužeb jsme slavili poutní mši svatou ve hřbitovním kostele Všech svatých, po níž následovala modlitba a požehnání na místním hřbitově. Při této mši svaté se také tradičně čte dlouhý seznam jmen těch, za které se modlíme a kteří o modlitbu požádali. Na hřbitově jsme zažili krásnou atmosféru. Rád bych poděkoval všem, kdo se starají o kněžské hroby i o hroby sester voršilek.

V pondělí jsme slavili Vzpomínku na všechny věrné zemřelé. Dopoledne jsem měl katechezi pro děti z naší církevní mateřské školy a pak jsme se společně pomodlili na hřbitově. Prožívat tuto chvíli s dětmi je zvlášť dojemné a silné. Na otázky života a smrti se totiž dokážou ptát s velkou spontánností, kterou jsme my dospělí už trochu ztratili.

Večer jsme v chrámu svaté Barbory prožili nádhernou mši svatou se zapálením svíček za zemřelé. Doprovázely ji čtyři kutnohorské sbory, které společně zazpívaly hudbu pro Barboru. Přiznám se, že jsem se na tuto chvíli moc těšil. Plodem našich koncertů KCD je totiž právě užší spolupráce těchto sborů. Myslím, že to byl pro nás všechny hluboký a krásný zážitek.

Děkuji všem, kdo se podíleli na přípravě letošních slavností a společných modliteb.

otec Vladislav

Foto: archiv farnosti

Společný výlet zaměstnanců farnosti do Ústí nad Orlicí

Po ranním setkání všech účastníků výletu před farou jsme se rozdělili do tří vozů a před půl devátou vyrazili směr první zastávka gotický kostel sv. Vavřince ve Vysokém Mýtě, kde na nás čekala místní průvodkyně a farnice, která nás obohatila svým povídáním. Musím říci, nádhera, ač běžně nejsem fanouškem novogotických úprav, tak ta vysokomýtská je velkým wau. Nejvíc mě zaujaly fresky od secesního malíře a interiérového architekta Karla Vítězslava Maška s jeho anděly a výjevy ze života sv. Vavřince, který není zobrazen jako ve většině kostelů na hlavním oltáři, ale na bočních stěnách v presbytáři. Na nástěnných malbách pracoval se svými žáky z Umělecko-průmyslové školy v Praze.

Hezkou propojkou s Kutnou Horou má Vysoké Mýto díky svému baroknímu oltáři Nanebevzetí Panny Marie a Jana Křtitele od barokního velikána Petra Brandla z roku 1728, který město odkoupilo v roce 1787 ze zrušeného cisterciáckého kláštera v Sedlci u Kutné Hory.

Po krásném kulturním zážitku jsme se vydali na výborný oběd do restaurace Šnyt Nová Louže v Ústí nad Orlicí. Za mě, asi nejlepší hamburger, který jsem kdy jedla. Po nasycení hladových jsme dostali od otce Vladislava další milý dárek, a to byla ochutnávka krásných míst po tomto zajímavém městě. Od moderního parku Kociánka se svými 50 netradičními betonovými skružemi s žulovými okraji, přes moderní ZUŠ, secesní perlu Městského muzea (původně rodinné sídlo ústeckého textilního podnikatele Floriana Hernycha z let 1906-1907), přes divadelní skvost funkcionalistické architektury od Kamila Roškota, otevřený 26. září 1936. Divadlo bylo již v roce 1979 prohlášeno za kulturní památku ČSR.

Perličkou na dortu byla návštěva fary, barokního kostela Nanebevzetí Panny Marie a parku za kostelem, kde byla z bývalé márnice zrekonstruována Meditační kaple sv. Jana Pavla II. zasvěcená v roce 2018 ochraně života. Jsem nadšená z celého prostoru fary a zahrady, ale nejvíce se mi líbila místnost pro výuku náboženství pro děti. Hned bych si šla hrát na mši svatou, převléknout ornát a pootvírat všechna dvířka skříněk a vše si osahat. Závidím dětem v Ústí nad Orlicí, škoda, že už nejsem školáčkem. A Meditační kaple, se svým moderním pojetím a středovou mozaikou Pána Ježíše, či dlažbou, ve které jsou umístěná trachytová sklíčka, která se postupně rozsvítí při vstupu dovnitř (ze tmy do světla), prostě super.

Moc děkuji za perfektní výlet, který ve mně ponechal spoustu příjemných dojmů a prožitků. Už teď vím, kam se musím s rodinou vypravit na výlet.

Aneta Kosová

Foto: archiv farnosti

Zápis mešních úmyslů na rok 2027

Milí farníci, již nyní je možné zapisovat mešní úmysly (intence) na rok 2027.

Mše svatá může být slavena na úmysl za naše blízké, za živé i zemřelé, jako poděkování za přijatá dobrodiní nebo jako prosba o Boží pomoc a požehnání v různých životních situacích. Je to krásná příležitost, jak svěřit Bohu své blízké, radosti i starosti a spojit svůj osobní úmysl s modlitbou celé církve.

Mešní úmysly je možné jednoduše zapisovat na webových stránkách naší farnosti v záložce „Zapsat intenci“. Po jejím otevření se zobrazí přehled bohoslužeb, u nichž je možné si vybrat volný termín a zapsat svůj úmysl. Doporučujeme včasný zápis zejména v případě, že si přejete slavení mše svaté v konkrétní den. Pokud by si někdo se zápisem nevěděl rady, může se obrátit na Jaroslava Bouška, který mu rád pomůže.

Se zápisem mešního úmyslu je tradičně spojeno také mešní stipendium, tedy dobrovolný finanční příspěvek, kterým věřící podporují službu církve a kněží. Protože se často setkáváme s otázkou, jaká částka je obvyklá, uvádíme, že doporučená výše mešního stipendia činí 300 Kč. Nejde však o pevně stanovený poplatek ani o platbu za mši svatou. Každý může přispět podle svých možností a finanční situace. Nedostatek prostředků není překážkou pro přijetí mešního úmyslu.

Jaroslav Bouška

Stolní kalendáře pro naše farníky

Také letos jsme pro naše farníky připravili stolní kalendáře na rok 2027, které mohou být milým společníkem po celý nadcházející rok.

Kalendáře jsou připraveny k vyzvednutí v sakristii kostela nebo na arciděkanství. Rádi bychom, aby se dostaly do každé farní rodiny, a proto si můžete vyzvednout jeden kalendář pro svou domácnost.

Přejeme si, aby vám kalendář nejen pomáhal v plánování každodenních povinností, ale také připomínal naše farní společenství, jehož jsme všichni součástí.

redakce

Zprávy ze sedlecké farnosti

Katedrála v červeném

Už podeváté se připojujeme k celosvětové iniciativě Červená středa, jejímž cílem je veřejně si připomenout všechny, kdo jsou ve světě pronásledováni pro své náboženské přesvědčení. Hlavním znakem je rozsvícené červené světlo, které symbolizuje krev trpících pro víru.

Letos ve středu 25. listopadu od 17:00 do 8:00 následujícího dne červeně nasvítíme největší katedrálové okno v západním průčelí.

A dále bych chtěla pozvat na roráty v Sedlci - budou v sobotu 5.12.2026 v 7 hod. Po rorátech jsou všichni zváni na faru na společnou snídani.

A ve stejný den, tedy v sobotu 5.12.2026 v čase 8 — 12 hod proběhne na faře předvánoční výprodej knih se slevou 15% - otevřeme všechny naše skříně s knižními zásobami a můžete si vybrat dárky pro vás i vaše blízké.

Ludmila Cinerová

Foto: archiv farnosti

Co se děje v naší školce?

Říjen byl v Církevní mateřské škole svatého Jakuba v Kutné Hoře plný zážitků, duchovního programu i objevování podzimní přírody.

Zelená třída dvakrát navštívila Sokol, kde si děti skvěle zacvičily. Nenechala si ujít ani divadelní představení „Enebene Erbene“ v kutnohorském divadle. Oranžová třída zase přivítala návštěvu z knihovny přímo u nás ve školce. V tomto měsíci byl pro děti zahájen také kurz plavání.

Během měsíce probíhaly pravidelné katecheze a s panem farářem jsme se vydali na dva krásné výlety — nejprve na Gruntu a později ke kostelům v Bykáni a Chlístovicích. Velkým zážitkem byl Den stromů, který jsme oslavili v parku pod Vlašským dvorem. Pro děti zde byla připravena zábavná stanoviště s nejrůznějšími úkoly, se kterými dětem pomáhali studentky a studenti ze SOŠ a SOU řemesel v Kutné Hoře. Přímo do školky za námi dorazil tým z obory Žleby s úžasnou přednáškou o smyslech zvířat. Děti si mohly zblízka prohlédnout a poznat netopýra, švába, poštolku či ježka.

Vrcholem celého měsíce byla škola v přírodě ve Vřesníku u Humpolce, kde předškoláci prožili několik nezapomenutelných dnů plných her a dobrodružství uprostřed podzimní přírody.

V pátek 27. listopadu nás ve školce čeká tradiční výroba adventních věnců. Na obě akce jste srdečně zváni!

Iveta Neubergová

Říjen s dětmi ze školky na cestě po našich kostelích

Měsíc říjen se v naší farnosti nesl ve znamení úzké spolupráce s Církevní mateřskou školou svatého Jakuba. Kromě dvou katechezí, které letos celoročně věnujeme svatému Jakubu jako přípravě na jubilejní rok, který nás čeká v roce příštím, jsme se s dětmi vydali i za poznáváním míst, kde se jako farnost scházíme.

Pěšky na Gruntu

V neděli 11. října jsme spolu s dětmi, jejich rodiči a paními učitelkami vyrazili na vycházku ze školkové zahrady přes Třešňovec až na Gruntu. Cestou jsem si mohl popovídat s rodiči i dětmi a zbyl i čas ke společným hrám s dětmi v

Foto: archiv CMŠ

lese. Putování jsme zakončili v kostele v Gruntě, kde jsme si ho společně prohlédli a pomodlili se.

Autobusem kostel v Bykáni a Chlístovicích

Hned v následujícím týdnu, ve čtvrtek 15. října, jsme objednali autobus a vypravili se na návštěvu dalších dvou našich kostelů. Důvody byly dva. Se školkou máme podepsanou smlouvu o spolupráci, která souvisí s udržitelností našich projektů. Ale ještě důležitější je ukázat dětem posvátná místa, kde se scházíme, byť často jen v malém počtu farníků.

Na dopoledne jsme se dobře připravili: Jana nachystala pracovní listy, paní učitelky vymyslely hry do kostelů a já jsem se ujal výkladu, který jsem se snažil přizpůsobit dětem od tří do šesti let.

otec Vladislav

Iveta Neubergová

Foto: archiv farnosti

Kousek Barbory na adventním věnci

Advent se pomalu blíží a s ním i čas příprav adventních věnců. Pokud byste letos chtěli svůj věnec ozdobit něčím výjimečným, máme pro vás malý tip. V chrámu sv. Barbory si můžete zakoupit sadu čtyř adventních svíček s motivem krajky inspirovaným nádhernou klenbou našeho chrámu.

Svíčky propojují krásu svatobarborské architektury s adventním časem a mohou být také milým dárkem pro vaše blízké.

Sady adventních svíček jsou k dostání v sakristii chrámu sv. Barbory a v našem informačním centru.

za celý svatobarborský tým Kristýna Drahotová

Svatý Martin v chrámu sv. Barbory: příběh jednoho obrazu

Také letos prošel 11. listopadu Kutnou Horou tradiční svatomartinský lampionový průvod, který zakončil svou cestu v chrámu sv. Barbory. Při této příležitosti jsme opět přenesli do presbytáře obraz svatého Martina, který jinak po celý rok visí v kapli sv. Kateřiny. Před obraz jsme umístili dvě zrcadla, na nichž si příchozí mohli zapálit svíčku. Její světlo se v zrcadlech odráželo a symbolicky znásobovalo, podobně jako dobro, které se může šířit od jednoho člověka k druhému. A právě o jednom takovém skutku vypráví i náš obraz, který stojí za bližší pozornost.

Obraz má neobvyklý kruhový tvar, který se v dějinách umění označuje jako *tondo*. V prostředí kostelních interiérů se s tímto formátem setkáváme méně často než s tradičními obdélníkovými či obloukově zakončenými obrazy. Bohatě zdobený rám jeho nezvyklý tvar ještě více zdůrazňuje. Obraz zachycuje jeden z nejznámějších příběhů křesťanské tradice, setkání svatého Martina s žebrákem. Martin je zde vyobrazen jako mladý římský voják na bílém koni. V ruce drží meč, kterým rozděluje svůj plášť, aby jeho polovinu daroval promrzlému žebrákovi. Ten sedí na zemi, téměř nahý, a vztahuje k Martinovi ruku.

Celý výjev je plný pohybu a napětí. Kůň jako by se právě zastavil uprostřed kroku, Martin se obrací k žebrákovi, jehož vztažená ruka směřuje k darovanému plášti. Vlající látka, výrazná gesta i dramatické uspořádání postav dodávají obrazu téměř dobrodružnou náladu. Přitom zachycuje okamžik, kdy se setkávají dva zcela odlišné světy. Na jedné straně je voják na koni, na druhé člověk odkázaný na pomoc druhých. Zajímavý je i jeden nenápadný detail. Meč, který bývá symbolem boje a vojenské moci, se zde stává nástrojem pomoci. Martin jej nepoužívá proti druhému člověku, ale proto, aby se s ním mohl rozdělit.

Pozornost si zaslouží také horní část obrazu. Nad Martinem se vznášejí andělské postavy, které připomínají, že zdánlivě obyčejný lidský skutek má také hlubší, duchovní význam. A právě tady nám může pomoci nejstarší životopis svatého Martina, který na konci 4. století sepsal

Sulpicius Severus. Podle jeho vyprávění se Martinovi následující noci zjevil ve snu Kristus, oděný právě do poloviny pláště, kterou Martin daroval žebrákovi. Před anděly tehdy prohlásil, že jej tímto pláštěm oděl Martin. Příběh tak připomíná slova evangelia: „Cokoli jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.“ (Mt 25,40)

Právě svatomartinský průvod nám nabídnul vzácnou příležitost prohlédnout si tento obraz opravdu zblízka. V kapli sv. Kateřiny je totiž obraz zavěšen poměrně vysoko, navíc za kovovým zábradlím, které odděluje prostor kaple od návštěvníků. Mnohé zajímavosti tak při běžné návštěvě snadno přehlédneme. Jeho přemístění do presbytáře nám umožňuje podívat se na něj trochu jinak a objevit, kolik života, pohybu i drobných detailů se v něm skrývá.

Vraťme se ale ještě na chvíli k samotnému Martinovu příběhu. Je v něm totiž jeden detail, který stojí za připomenutí. Podle životopisce kolem promrzlého žebráka prošlo mnoho lidí, aniž by mu pomohli. Martin se však zastavil. A přestože sám neměl mnoho, rozdělil se o to, co měl právě k dispozici. Jeho milosrdenství tak nezůstalo jen u soucitu, ale proměnilo se v konkrétní čin.

Od Martinova života uplynulo více než šestnáct století, ale jeho příběh je stále aktuální. Nemusíme se dělit o svůj plášť. Někdy stačí věnovat druhému čas, pozornost nebo nabídnout pomoc tam, kde je potřeba. Martin nám připomíná, že milosrdenství nemusí začínat velkými gesty. Někdy úplně stačí všimnout si člověka vedle sebe.

Kristýna Drahotová

Foto: archiv farnosti

Naše farnost dostává novou tvář. Co se za ní skrývá?

Od 1. ledna 2027 nás čeká jedna změna. Z názvu naší farnosti zmizí označení „arciděkanství“ a nově poneseme název Římskokatolická farnost Kutná Hora. Na první pohled jde o administrativní záležitost, která by mohla skončit výměnou razítek a hlavičkových papírů. My jsme se ale rozhodli využít tuto příležitost trochu jinak.

Začali jsme přemýšlet o tom, jak dát lidem lépe vědět, kdo jsme a co všechno naše farnost dělá. Že jsme především společenstvím lidí, které spojuje víra, ale které je zároveň otevřené všem, kdo hledají místo pro setkávání, sdílení, poznávání nebo třeba jen chvíli ztišení. Že naše kostely nejsou jen krásnými památkami, ale především místy, kde se potkávají lidé, příběhy a víra. A také o tom, jak to všechno představovat srozumitelně, jednotně a současně.

A tak se z původně malé změny postupně stal mnohem větší projekt, jehož cílem je vytvořit novou vizuální identitu naší farnosti. Tedy společnou a snadno rozpoznatelnou podobu všeho, čím se představujeme veřejnosti.

Důležitou součástí našeho přemýšlení bylo také propojení farnosti a chrámu sv. Barbory. Chrám má dnes svou dobře rozpoznatelnou tvář, kterou jsme v minulých letech postupně budovali. Chtěli bychom ale více ukázat, že za Barborou, kostelem sv. Jakuba, Gruntou, Námětí i dalšími místy stojí jedna farnost. Jedno společenství, které o ně pečuje a naplňuje je životem.

Nové logo, společný příběh

Ve spolupráci s grafickým studiem Brandfathers, se kterým pracujeme již několik let, vzniklo nové logo. Na první pohled v něm možná poznáte charakteristickou siluetu střechy chrámu sv. Barbory. Jeho symbolika je ale mnohem bohatší.

Tři výrazné vrcholy připomínají Nejsvětější Trojici, kříž odkazuje ke křesťanské víře a linie směřující vzhůru vyjadřují vztah člověka k Bohu. Právě v těchto liniích se skrývá ještě jeden krásný význam. Každou z nich můžeme vnímat jako jednotlivého člověka. Každý je jiný, každý má své místo, ale teprve společně vytvářejí jeden pevný celek. Podobně jako varhanní píšťaly, z nichž každá má svůj jedinečný hlas, ale společně vytvářejí harmonii. Není to vlastně krásný obraz našeho farního společenství?

Nejde jen o logo

Nová vizuální identita zahrnuje také barvy, písmo, fotografie a grafické prvky, které budeme postupně používat v naší komunikaci. Základními barvami se stávají noční modř a světelná zlatá, které symbolizují klid, důvěru, naději a radost.

A máme radost, že v novém stylu zůstávají také naše oblíbené ornamenty, kterým říkáme „krajky“. Jejich motivy vycházejí z kleneb jednotlivých kostelů. Každé místo tak může mít svůj vlastní charakteristický vzor, a přitom být součástí jednoho společného celku. Postupně připravujeme novou podobu tiskovin, plakátů, informačních materiálů, webové prezentace i označení našich kostelů. Některé návrhy už máme hotové, další stále ladíme. Nechceme všechno měnit najednou, ale postupně vytvářet jednotný styl, ve kterém se budou lidé snadno orientovat a který bude naší farnosti dobře sloužit.

Ve farní kanceláři teď celou proměnou opravdu žijeme. Společně hledáme, vybíráme, ladíme detaily a přemýšlíme, jak všechny naše nápady postupně uvést do života. A musíme přiznat, že nás to moc baví! O to větší radost máme, že se o výsledky můžeme podělit také s vámi. Novou identitu představujeme při společném setkání s farníky 15. listopadu a na stránkách Zpravodaje chceme její příběh přiblížit i všem, kteří se setkání nemohli zúčastnit.

Nové logo a vizuální styl jsou však jen začátkem. To nejdůležitější totiž žádná grafika sama nevytvoří. Je to život našeho společenství, vzájemná otevřenost, péče o svěřená místa, a především o lidi, kteří k nám přicházejí. Právě to chceme naší novou tváří stále více ukazovat.

za realizační tým: otec Vladislav, Šárka Schwarzová, Jaroslav Bouška a Kristýna Drahotová

FARNOST KUTNÁ HORA

FARNOST KUTNÁ HORA

FARNOST KUTNÁ HORA

FARNOST KUTNÁ HORA

vertikalita
vztah člověka k Bohu

kříž
víra, spiritualita

střecha
chrám sv. Barbory

vrcholy
nejsvětější trojice

linie
společenství, varhany

Kutnohorské kapličky

Zakoupili jsme pro Vás brožuru Martina Bartoše Kutnohorské kapličky, která by v naší knihovně rozhodně neměla chybět. Pokud ji již nevlastníte, dovolím si Vás seznámit s jejím obsahem.

Martin Bartoš a Anna Bartošová z nakladatelství Kuttna se rozhodli jednu ze svých četných publikací o kutnohorských památkách a zajímavostech věnovat těmto malým sakrálním památkám. Mezi ně se zahrnují kapličky, Boží muka, kříže, sochy svatých, zvoničky, mariánské sloupy a křížové cesty v přírodě. Brožura popisuje stávající, obnovené i zaniklé kapličky, Boží muka a menší sakrální stavby v Kutné Hoře a bezprostředním okolí. U každé památky je uveden popis, vybavení, rozměry, proměny v průběhu času, nynější stav, historie, zhodnocení stavu a druh mapy, kde je zobrazena.

Největší stavební rozvoj těchto památek byl v 18. století. Spolu se sochami svatých se staly symbolem protireformace. V 19.stoletíbyly oblíbeny litinové kříže na kamenných podstavcích, po 1. sv. válce vznikalo již velmi málo sakrálních staveb a po 2. sv. válce byly tyto památky systematicky likvidovány. O to více je třeba si vážit každé dochované či opravené této památky.

Nejstarší kaplička stála na Karlově- nyní ul. na Spravedlnosti- a dnes již neexistuje. Je vyobrazena na vedutě z r. 1602. Na mapě z r. 1747 jsou zobrazeny 3 kapličky na Císařské strouze: kaple sv. Jana na mostě u Jungmannova nám., Ukřižování Páně u pošty a kaplička nad Hlízovem.

Nejčastějšími stavbami jsou kapličky výklenkové. Výklenek je vyplněn krucifixem, sochou P. Marie, nebo ostatních svatých či obrazem. Velké kapličky Ukřižování Páně jsou tři: u pošty na Masarykově ul., pod Vlašským dvorem a u Novomlýnské branky. První ze jmenovaných je jedna z nejstarších. Pochází z r. 1718 a stála u původního kamenného mostu v zahradě soukromého domu. Kolem r. 1930 překážela v rozšíření Masarykovy ul., tak byla přenesena a znovu postavena v původní podobě k domu se zahradou, kde stojí dodnes. Dle výpisu z památkového katalogu, který vlastním, je památkově chráněná od r. 1958, restaurovaná r. 1996. Ve výrazném štítu v horní části byl původně obraz Korunování P. Marie, který není obnoven. Dnes objekt vyžaduje drobnou opravu patek u pantů kovové mříže, která je již přislíbena MÚ.

Některé výklenkové kapličky mají ve výklenku sochu či obraz P. Marie U Jelena P. Marie Lurdské, u kruhového objezdu P. Marie Královny, P. Marie Svatohorské v Kouřimské ul. a kaplička P. Marie nad Lorcem. Jiné mají postavy či obrazy světců- kaple sv. Vojtěcha u pramene v Bylanech, postava Krista Ecce Homo v Sedlci.

Mnoho kapliček bylo v poslední době obnoveno- např. kaple žehnajícího Krista naproti voršilskému klášteru, sv. Lazara na Karlově, sv. Máří na Kaňku, nová kaple P. Marie v Neškaredicích. V sadu nad poliklinikou byla při výstavbě bytovek ze zcela havarijního stavu zachráněna kaplička P. Marie Svatohorské.

Někdy stály kapličky na místech, která nebyla veřejně přístupná v zahradách nebo zdech soukromých domů. Málo známá je kaple v Libušině ul., ze které je dnes pouze torzo, dále výklenek se sochou sv. Jana ve dvoře domu č. 98 na Palackého nám. V publikaci je sem též zahrnuta nám dobře známá kaple v zahradě církevní školky.

K nejstarším drobným památkám patří Boží muka. Nejkrásnější jsou u Wagenknechtova mlýna, další najdeme u Bylan a u Hlízova. Dalším barokním provedením kapliček jsou kapličky prostorové. Bývají větší, mají čtvercový půdorys a na jehlancové střeše lucernu s malým zvonkem. Takové jsou v Poličanech a v Hořanech a kaplička na návsi v Přítokách, ta je ale považována za zvoničku.

Kapličky označené štítkem v modrém poli jsou považovány za chráněné. Pokud chcete pečovat o některou z hůře opečovávaných kapliček, rádi Vám pomohou na odboru památkové péče a technickém odd. MÚ., kde vítají zájem farníků o tyto památky. Brožuru a ostatní knihy si můžete vypůjčit po nedělní mši sv. na děkanství, během týdne pak v pracovní době farní kanceláře.

Milena Pfaifrová

Zpravodajství z gymplu

Začátek školního roku se překulil do podzimního rytmu, kdy se učitelé řídí heslem “Co neodučíš do Vánoc, už neodučíš”, a tak se zkrátka dost učíme. V době digitálních vymožeností a schopnosti AI vypočítat jakýkoliv příklad se někteří kolegové odchýlili od dříve častějších písemných testů k ústnímu zkoušení, což má za následek sice jistou dávku nepohody ze strany studentů, nicméně pozitivním důsledkem je jejich průběžná příprava z hodiny na hodinu a tudíž lepší návaznost v učení.

Na digitální technologie jsme však zcela nezanevřeli, někdy je cíleně využíváme, trénujeme a pracujeme například s iPADy nebo dokonce během besed s virtuální realitou. Taková kvinta se sextou byly zrovna nedávno touto cestou na návštěvě jaderné elektrárny v Temelíně. Oktáva se naopak živě podívala do Poslanecké sněmovny, studenti primy až kvinty přijali pozvání farnosti do kina a zhlédli záznam z krásného koncertu hudby ke Kingdom Come Deliverance II. Nejstarší studenti ocenili besedu s P. Jägerem o práci vězeňského kaplana. Aktivní studenti začali soutěžit v předmětových soutěžích a školní parlament má za sebou první organizaci oblíbených tematických dnů - tentokrát Den bez tašek. Po klášterních chodbách se studenti procházeli tedy nejen s batohy jako obvykle, ale nadšenci dokonce s dětskými kufříky, boxy na kočky, hrnci, odpadkovými koši či dětskými kočárky, ve kterých celý den opatrovali vše potřebné od svačiny po sešity.

A co nás čeká dál? Rádi bychom Vás pozvali na připomínku událostí z listopadu 1989. Naši studenti se společně s ostatními kutnohorskými středoškoláky zapojili do programu u Vlašského dvora, který začne v úterý 17. 11. 2026 v 17 hodin u sochy T. G. Masaryka a bude pokračovat mší svatou v chrámu sv. Barbory od 18 hodin.

Dalším listopadovou akcí bude Den otevřených dveří, a to v pátek 27. 11. od 8 do 14 hodin.

Srdečně zveme všechny uchazeče o studium i příznivce školy. Víte-li o nějakém žáčkovi páté třídy, prosíme informaci předejte dál. Děkujeme.

V prosinci opět plánujeme rozeznět kostel sv. Jakuba při Adventním koncertu gymnázia. Máte-li chuť a čas, rezervujte si včas čtvrtek 10. 12. od 17 hodin. Těšíme se na Vás!

Marie Knappová

Duchovní okénko

Být jako oni

Zamysleli jsme se někdy nad otázkou, co dělat, abych dosáhl svatosti? Asi jo, možná ne, někdo zase: nebyl by to zlý nápad... Kdybych tak byl svatý... Stojí za to se zamyslet, zda světci, které uctíváme během celého roku dělali něco tak výjimečného. Nutno říct, že se z nich jistě nikdo necítil jako "ten výjimečný". Člověk se svými chybami, hříchy, povahou, těžkostmi života se přece nemůže stát svatým. Tak jak to je? Jaké kritérium je potřebné? Odpověděl bych: využít život naplno. Se vším, co přináší. Víra v Boha nám přináší vyšší obzor a pohled na život z perspektivy věčnosti. To je cíl křesťana. To je cesta svatého, který colou svou bytostí touží po Bohu.

Cestou svatého je milovat Boha a zároveň mít pocit, že mě Bůh také miluje. Dosáhnout svatost můžeme už zde na zemi, skrze svátosti, které nám dávají milost a dary Ducha Svatého. Touha být svatý vychází z touhy po poznání Boha do té míry, do jaké nám to umožní lidský rozum a schopnosti, které nám dal Stvořitel.

Svatí, které uctíváme toužili po pouhém doteku Boha, který k nám denně promlouvá. Jejich vzor je pro nás návod, jakou cestou se vydat. Často to byli lidé, kteří z lásky

Foto: archiv CiGy

k Bohu obětovali svůj čas pro druhé, z lásky k bližnímu zapřeli sami sebe, aby pozvedli jiné. A nejsou to jen proroci, nebo kněží. Do sboru svatých patří i králové, matky, otcové rodin, obyčejní lidé.

„Když pozorujeme život věrných následovníků Krista, dostává se nám nového povzbuzení, abychom hledali budoucí vlast (Žid 13,14 a 11,10). Slavnost Všech svatých nám také ukazuje univerzalitu církve: pestrost nejrůznějších životních příběhů, zemí a světadílů, z nichž pocházeli ti, kdo dorostli ke svatosti, tato „bohatá Boží fantazie“ připomíná, že církev je tvořena lidmi „z každého kmene, jazyka, lidu a národa“ (Zj 5,9), vykoupených Kristovou krví. Tato slavnost nás také může utvrdit v naději, že z cesty ke svatosti není vyloučen žádný člověk.

Papež František, který věnoval tématu svatosti, světců a světic svou exhortaci *Gaudete et exsultate*, rád hovořil o „svatých odvedle“ (č. 7): „Všichni jsme povoláni být svatými tím, že budeme žít lásku a nabízet každému svědectví v každodenním zaměstnání tam, kde jsme.“ (č. 14) Kristus nevěnoval svá blahoslavenství (která zaznívají v evangeliu dnešní slavnosti) duchovním „velikánům“ a „leštitelům vlastních svatozářů“, nýbrž lidem zápasícím s vlastními slabostmi i nepřízní světa, lidem často utrápeným a klopýtajícím, ale přesto doufajícím proti vší naději — lidem z masa a krve, tenkrát jako dnes.

Nemusíme mít velké cíle a představu létání v oblacích, nebo vznášet se nad zemí. To by byla utopická idylka. Žít svatost můžeme v pravdivosti vůči sobě i druhým, v autenticitě vůči Bohu, který nám vždy dá tolik, kolik potřebujeme, i když je to někdy nepochopitelné a nevíme co tím myslí.

otec Michal

Oblastní charita Kutná Hora

Jak si Malý princ našel cestu do chrámu svaté Barbory

„Jednou jsem viděl slunce zapadat třiačtyřicetkrát!“ vypráví Malý princ. A vzápětí dodává: *„Víš..., když je člověku moc smutno, má rád západy slunce...“*

Právě těmito slovy se jeho příběh poprvé propojil s naší Charitou. Na začátku roku 2025 vznikla v Centru Přístav společná výtvarná instalace seniorek inspirovaná slavným dílem Antoina de Saint-Exupéryho. Promítla se do ní témata přátelství, samoty, naděje i vzpomínek. A také připomínka, že to nejdůležitější často zůstává očím skryté. Citát o západech slunce se stal tichým mottem celého projektu.

Potom Malý princ na čas odcestoval. Aby se o několik měsíců později vrátil v souvislosti s jiným příběhem. S příběhem dětí a vznikajícího Centra Kampánovka.

Zrodil se jeden velký benefiční nápad

Přemýšlely jsme, jakým představením bychom mohly podpořit vznikající centrum. Hledaly jsme vhodné interprety i prostor, kde by se benefice mohla uskutečnit. A jedno jsme věděly jistě: nejkrásnějším místem by byl chrám sv. Barbory.

Nevím už, kdo z nás jako první vyslovil myšlenku oslovit pražský tým recitálu Malý princ s Janem Cinou. Telefonátu se ujala kolegyně Jindřiška a na druhém konci se setkala s lidmi, které náš nápad nadchl. Zaujalo je nejen benefiční poslání, ale i představa, že by se Malý princ rozezněl pod gotickou klenbou kutnohorského chrámu.

A pak přišla nabídka, která nás opravdu dojala: všichni účinkující se rozhodli vystoupit bez nároku na honorář.

Byl podzim 2025. Z nápadu, který ještě před chvílí existoval jen v našich představách, se začala stávat skutečnost. Čekaly nás ale další úkoly spojené s Kampánovkou, adventem a přípravou Tříkrálové sbírky. Malého prince jsme proto musely na chvíli nechat odpočívat.

A pak jsme se rozhodly, že pojedeme na představení do Prahy.

Byl leden a vyrazily jsme společně s kolegyněmi. Pro mě to bylo první setkání s tímto divadelním zpracováním

Foto: archiv farnosti, archiv CiGy

i první příležitost slyšet zpívat Jana Cinu. Představení nás naprosto okouzlilo. Jan Cina jako by se pro Malého prince narodil. Jeho něha, čistota a způsob, jakým dokázal předávat tolik důležitých poselství, byly odzbrojující.

Odcházely jsme plné dojmů a já si tehdy říkala, jak moc bych si přála, aby tento zážitek mohli jednou prožít i lidé v Kutné Hoře.

Když se sen promění ve společnou práci

Od té chvíle už Malý princ nebyl jen krásnou představou. Začala pravidelná setkávání a přípravy, které nás měly dovést až k říjnovému večeru v chrámu sv. Barbory.

Postupně se kolem projektu vytvořil malý tým. Za komunikaci a fundraising jsme byly s Jindřiškou, za budoucí centrum Eva, Míša a Martina. Oslovovaly jsme partnery, hledaly podporovatele, připravovaly propagaci a vstupenky a řešily nespočet organizačních detailů.

Velkou oporou nám byla Kristýnka z chrámu sv. Barbory. A Jindřiška? Ta měla celý projekt v hlavě, v poznámkách a především v tabulkách. Držela všechny nitky pohromadě a věděla, co je potřeba udělat, na koho se obrátit a na co nezapomenout.

Velký obdiv patří také Evě, Míše a Martině. Veškeré přípravy totiž zvládaly vedle své každodenní náročné práce s dětmi. Za jejich nasazením stál především vztah k dětem se zdravotním znevýhodněním a jejich rodinám, pro které Kampánovka vzniká. A právě to dávalo celému našemu snažení skutečný smysl.

S blížícím se říjnem přibývalo telefonátů, schůzek i večerů strávených přípravami. Každá jsme měla svůj dílek skládačky a doufala, že do sebe všechno nakonec zapadne.

Přály jsme si jediné: aby si večer užili nejen návštěvníci, ale také samotní účinkující, kteří nám věnovali svůj čas a talent.

A pak přišel den D. Udělaly jsme všechno, co bylo v našich silách. Zbytek už nebyl v našich rukou.

Večer, který zůstane

Jsou večery, které doznívají ještě dlouho poté, co utichne poslední tón. Jedním z nich byl benefiční recitál Malý princ s Janem Cinou, který se v sobotu 17. října uskutečnil v chrámu sv. Barbory.

Když se chrám zaplnil do posledního místa, bylo to samo o sobě nádherné. Jan Cina svým hereckým a pěveckým projevem oživil postavu Malého prince, Vendula Příhodová propůjčila svůj podmanivý hlas růži, lišce i hadovi. Za doprovodu smyčcového kvarteta Unique Quartet a klavíristy Kryštofa Marka se slavný příběh rozehrál v působivé hudební podobě.

A chrám sv. Barbory? Ten jako by se na chvíli proměnil v jiný svět. Gotická klenba, hudba, hlasy a ticho mezi jednotlivými tóny. Všechno do sebe zapadlo.

Jedna z návštěvnic později napsala: *„Myslím, že v Barboře nebyl nikdo, kdo by se aspoň na chvíli nestal Malým princem nebo princeznou a neužíval si daný okamžik.“*

Přesně takový pocit jsme si přály vyvolat.

A tento výjimečný umělecký zážitek měl také velmi konkrétní výsledek. Vyprodaný chrám spojil lidi, kteří přišli za kulturou, s těmi, kterým chtěli pomoci. Čistý výtěžek benefice činí 450 000 korun a podpoří služby Centra Kampánovka.

Za touto částkou se ale skrývá mnohem víc než peníze. Jsou za ní lidé, kteří věnovali svůj čas, energii a talent. Partneři, kteří uvěřili našemu záměru, dobrovolníci, návštěvníci i všichni, kteří nás po cestě povzbuzovali.

Malý princ si k nám našel cestu přes výtvarnou práci žen z Přístavu, přes příběh dětí z Kampánovky, telefonát Jindřišky, nadšení lidí z Unique Agency, společné schůzky, tabulky, e-maily i stovky drobných rozhodnutí. A nakonec nás všechny přivedl do jednoho z nejkrásnějších míst našeho města.

Děkuji všem, kteří byli součástí této cesty. Jindřišce, Evě, Míše, Martině, Kristýnce, Janu Cinovi, Vendulce Příhodové, Kryštofu Markovi, Aleně Krömerové a celému týmu Unique Agency, partnerům, dobrovolníkům i návštěvníkům.

Možná právě v tom je ukryté jedno z největších poselství Malého prince. Důležité věci nevznikají samy. Potřebují čas, důvěru, přátelství a lidi, kterým na nich záleží. A někdy stačí jediná myšlenka, aby se kolem ní začali potkávat lidé, kteří by se jinak možná nikdy nesetkali.

Každý z vás do tohoto příběhu vložil něco svého. A možná právě proto se Malý princ nakonec v chrámu sv. Barbory cítil tak doma.

S vděčností Marcela Mommersová

Vánoční strom splněných přání

Zveme Vás k Vánočnímu stromu splněných přání, který najdete od 24. do 26. listopadu v Centru Přístav, Jiřího z Poděbrad 289 v Kutné Hoře.

Na stromku budou zavěšena vánoční přání klientů Charity a seniorů, o které pečuje naše charitní pečovatelská služba. Vyberte si přání konkrétního člověka a pomozte mu prožít radostnější Vánoce. Potěší i malá drobnost.

Součástí akce bude také vánoční prodej výrobků klientů našich terapeutických dílen. Jejich nákupem potěšíte své blízké a zároveň podpoříte činnost dílen.

Kdy: 24. — 25. listopadu 9.00—16.00, 26. listopadu 9.00—13.00
Kde: Centrum Přístav, Jiřího z Poděbrad 289, Kutná Hora

Splněná přání můžete nosit do Centra Přístav do 4. prosince do 12.00 hodin.

Děkujeme, že pomáháte rozdávat vánoční radost.

Marcela Mommersová

Seriál ze sakristie

Modlitby, které při mši svaté neslyšíme

Při mši svaté slyšíme mnoho modliteb. Některé pronáší kněz, jiné se modlíme společně. Jsou však také modlitby, které většina z nás nikdy neslyšela. Kněz je totiž pronáší potichu. Proč tomu tak je a co vlastně obsahují?

Před evangeliem a po něm

Než kněz začne číst evangelium, hluboce se ukloní před oltářem a potichu prosí Boha, aby očistil jeho srdce i ústa a on mohl dobře zvěstovat evangelium. Po jeho přečtení políbí knihu a tiše pronáší: „Radostná Boží zvěst ať nás osvobodí od hříchů.“ Obě modlitby připomínají, že Boží slovo nemáme pouze hlásat a poslouchat, ale také podle něj žít.

Při přípravě darů

Když kněz nebo jáhen přilévá do kalicha s vínem několik kapek vody, potichu prosí, abychom měli účast na Kristově božství, neboť on přijal naši lidskou přirozenost. Po přípravě chleba a vína se kněz hluboce ukloní a prosí Boha, aby přijal oběť, kterou přinášíme s pokorným srdcem.

Také při umývání rukou pronáší krátkou modlitbu: „Smyj ze mě, Bože, mou nepravost a očisť mě od hříchu.“ Připomíná nám tak, že k oltáři přistupujeme s vědomím vlastní nedokonalosti a potřeby Božího milosrdenství.

Při svatém přijímání

Před svatým přijímáním se kněz potichu modlí, aby mu přijetí Kristova Těla a Krve nebylo k odsouzení, ale stalo se ochranou a uzdravením. Při vlastním přijímání prosí, aby ho Kristovo Tělo a Krev uchovaly k životu věčnému.

Po přijímání následuje očišťování posvátných nádob, při němž kněz prosí, aby to, co jsme přijali ústy, bylo přijato také čistým srdcem a stalo se nám lékem pro život věčný.

Ticho, které má svůj význam

Tyto modlitby nejsou žádným tajemstvím, které by mělo být věřícím skryto. Jsou součástí společného slavení Eucharistie a připomínají, že liturgie není jen tím, co slyšíme a vidíme.

Až tedy příště uvidíme kněze, jak se před evangeliem uklání, přilévá vodu do kalicha nebo si umývá ruce, můžeme si připomenout, že i v těchto nenápadných okamžicích zaznívá modlitba. A přestože ji neslyšíme, můžeme se k ní v duchu připojit.

Jaroslav Bouška

Ze sedlecké farnosti

Stáli proti sobě, teď promluví oba

Co se stane, když se na jednu historickou událost podíváme očima lidí, kteří stáli na opačných stranách? Sedlecká katedrála se v rámci Týdne svobody promění v místo neobvyklého setkání s listopadem 1989. Od 16. do 30. listopadu zde bude k vidění audiovizuální instalace Protistrany od Paměti národa, která přináší dvě autentická svědectví z Národní třídy. Nesoudí. Nehledá vítěze. Snaží se porozumět.

Dva světy. Jedna Národní třída.

17. listopad 1989 patří k nejvýznamnějším okamžikům našich moderních dějin. Víme, co se tehdy na Národní třídě odehrálo. Ale jak události prožívali ti, kteří stáli proti sobě?

Právě tuto otázku otevírá instalace *Protistrany*. V potemnělém prostoru bývalého depozitáře sedlecké katedrály visí autentické štíty zásahových jednotek. Z obou stran se na ně promítají synchronizované výpovědi přímých účastníků listopadových událostí. Návštěvníci si nasadí sluchátka a doslova vstoupí mezi dva světy, dvě zkušenosti a dvě rozdílné perspektivy.

Instalace nenabízí jednoduché odpovědi. Místo nich vytváří prostor pro naslouchání, přemýšlení a pochopení.

Svoboda není samozřejmost. Ani v Sedlci.

Římskokatolická farnost Kutná Hora — Sedlec se letos rozhodla aktivně zapojit do celorepublikového Týdne svobody. Do staletí starého sakrálního prostoru přitom opět přináší současné umění, které otevírá aktuální společenská témata.

„Svobodu si rádi připomínáme jako historické vítězství. Méně rádi přemýšlíme o tom, co pro její zachování musíme dělat dnes. Protistrany nám připomínají, že demokracie není samozřejmost a že porozumění nezačíná tím, že s někým souhlasíme, ale tím, že jsme ochotni mu naslouchat," říká Radka Krejčí, ředitelka organizační složky sedlecké farnosti.

Instalace našla své místo v bývalém depozitáři katedrály. Farnost jej letos v souvislosti s opravou schodiště zpřístupnila návštěvníkům a postupně mu dává nový kulturní obsah.

Spolupráce s Pamětí národa zároveň navazuje na další aktivity sedlecké farnosti. Dokumentarista Viktor Portel, spojený s Pamětí národa, je autorem obsahové koncepce připravované expozice Memento mori v sedlecké kostnici, která se veřejnosti otevře na jaře 2027.

Svobodu si připomeneme i společně

Součástí sedleckého Týdne svobody bude také Bohoslužba za svobodu, kterou bude 17. listopadu od 17:00 celebrovat farář P. Pavel Tobek. Po jejím skončení se před katedrálou rozsvítí symbolické svíčky svobody. Ty pak účastníci v průvodu přenesou hlavní lodí až do presbytáře, kde z nich vznikne světelné srdce.

Audiovizuální instalace *Protistrany* bude v sedlecké katedrále přístupná od 16. do 30. listopadu 2026 v běžné návštěvní době. Vstup je součástí standardního vstupného do katedrály, obyvatelé Kutné Hory mají vstup zdarma.

Radka Krejčí

Společně na cestě za sv. Jakubem, aneb

Minule jsem v naší rubrice psal o tom, co znamená putovat jako církev: vydat se na cestu, jít společně a vnímat poslání, které nám Pán svěřuje. Teď se nám nabízí příležitost tato slova naplnit docela konkrétně. Rok 2027 bude svatojakubským jubilejním rokem. Pro naši farnost, jejímž patronem je právě apoštol Jakub, je to pozvání, které bychom neměli nechat jen tak projít.

Jak takový rok prožít? Nechceme, aby to byl program, který pro farnost připraví několik lidí. Chceme cestu hledat společně, naslouchat si a dát prostor nápadům každého, kdo se chce zapojit. Proto vás srdečně zveme na farní víkend v pátek 20. a v sobotu 21. listopadu.

Pátek 20. listopadu — Jakub pro mě

Začneme v 17:30 společnou adorací a v 18:00 mší svatou. Večerní setkání bude patřit přímo apoštolu Jakubovi: jeho příběhu, jak ho známe z Písma, i otázce, kým je pro nás dnes a co pro nás znamená. O tom si pak budeme povídat v malých skupinkách.

Sobota 21. listopadu — Jakub pro nás

Pro zájemce bude v 8:00 mše svatá a po ní snídaně, na kterou je zván i ten, kdo na mši nepřijde. Od 9:00 do 13:00 budeme společně přemýšlet, jak se jubilejní rok může promítnout do různých oblastí farního života. Půjde o slavení liturgie, pastoraci a evangelizaci, ale také o otevřenost naší farnosti vůči poutníkům a všem, kdo se chtějí na svatojakubské cestě zastavit, odpočinout si a načerpat. Můžete přijít dle vašich časových možností v pátek nebo v sobotu a nebude mít nikdo pocit, že něco zmeškal. Na závěr si dáme lehký oběd.

Nečekáme hotové odborníky ani velké plány. Stačí chuť podělit se o nápad, naslouchat druhým a možná se ujmout něčeho, co vás osloví. Rádi bychom, aby z víkendu nevzešlo jen pěkné popovídání. Chceme konkrétní kroky, kterými můžeme jubilejní rok od 1. ledna 2027 společně žít. Kdo se nebude moci zúčastnit, může se k cestě přidat i během roku.

Abychom věděli, kolik nás bude, prosíme o přihlášení na farním webu. Vítán je ale samozřejmě i každý, kdo se nepřihlásí.

Srdečně vás zveme. Vydejme se na cestu společně se svatým Jakubem.

otec Vladislav

Kalendář akcí

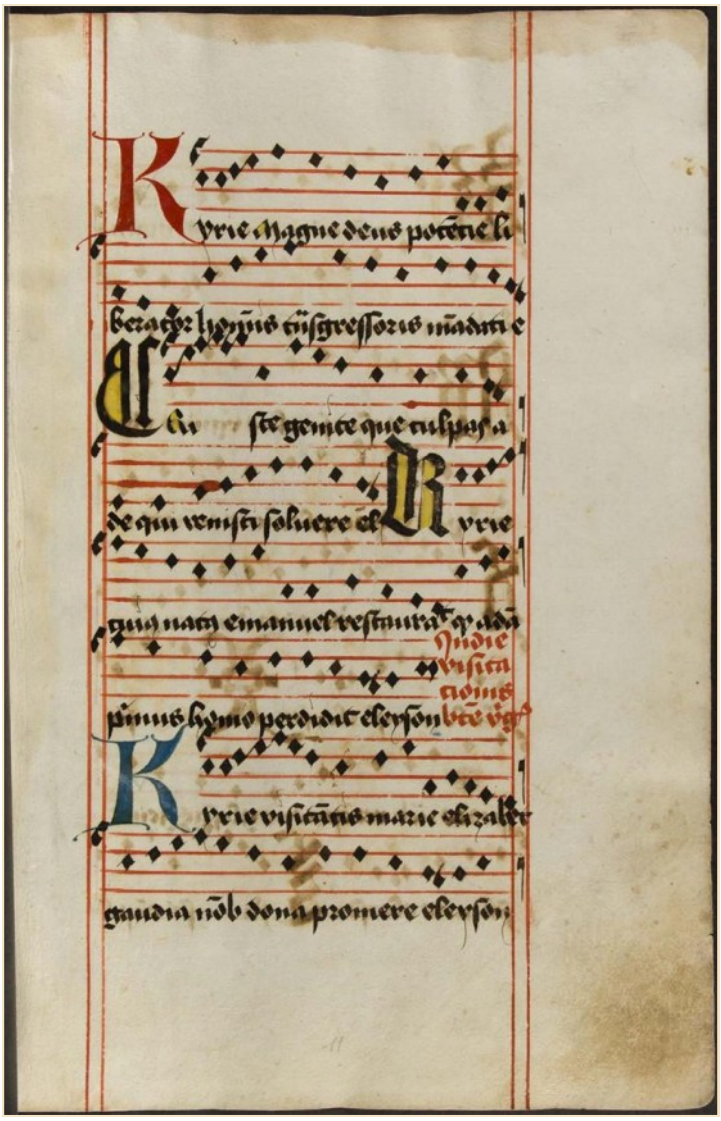
út	17. 11.	Mše svatá za svobodu a demokracii	18:00	Sv. Barbora
ne	22. 11.	Slavnost Ježíše Krista, Krále (konec liturgického roku)		
st	25. 11.	Červená středa		
so	28. 11.	Hornická mše svatá a žehnání adventních věnců	16:00	Sv. Barbora
ne	29. 11.	Poutní mše svatá	7:45	Chlístovice
ne	29. 11.	Žehnání adventních věnců		
pá	4. 12.	Poutní mše svatá	18:00	Sv. Barbora
so	5. 12.	Setkání s Mikulášem	16:00	
st	9. 12.	Slavnost neposkvrněného početí Panny Marie	18:00	Matka Boží
pá	11.12.	Přespávání dětí na arciděkanství		Arciděkanství
so	12. 12.	Roráty	7:00	Sv. Jakub
so	12. 12.	Stavění betléma a stromků v kostele sv. Jakuba	8:00	Sv. Jakub
ne	20. 12.	Mše svatá pro děti	9:00	Sv. Jakub

Hudební tradice kutnohorských kostelů

Chrámová hudba má v Kutné Hoře dlouhou a bohatou tradici, jejíž počátky sahají až do středověku. Po staletí byla neodmyslitelnou součástí náboženského i kulturního života města a její význam přetrvává dodnes. Na toto mimořádné hudební dědictví se snažíme navazovat také v současnosti, a to nejen péčí o kvalitní hudební doprovod bohoslužeb, ale také rozvíjením sborového zpěvu, koncertní činností a zapojováním dalších generací hudebníků do života farnosti.

Historie kutnohorských chrámových kůrů je úzce spjata s rozvojem města, které se díky těžbě stříbra stalo ve středověku jedním z nejvýznamnějších center Českého království. Hospodářský a kulturní rozkvět Kutné Hory se přirozeně odrážel také v bohatství zdejšího liturgického a hudebního života.

Jedna z nejstarších dochovaných písemných zpráv o chrámové hudbě pochází z roku 1424 a vztahuje se k dnešnímu kostelu svatého Jakuba, tehdy zasvěcenému Panně Marii a označovanému jako Vysoký kostel. V souvislosti s požárem kostela a následným pořízením nových varhan se dozvídáme, že tento nástroj zde existoval již dříve. Jde o pozoruhodné svědectví, neboť dokládá přítomnost varhan v hlavním kutnohorském farním kostele již v poměrně raném období jejich historického vývoje.

O mimořádné úrovni zdejší hudební kultury svědčí také řada dochovaných rukopisných památek. K nejstarším patří Antifonář Valentina Nohy z roku 1471, který vznikl na objednávku starších nad havíři. Tento rukopis představuje významný doklad pěstování liturgického zpěvu v pozdně středověké Kutné Hoře.

Další významnou památkou je Kutnohorský kancionál z roku 1494, bohatě iluminovaný rukopis, který vedle svého hudebního obsahu zaujme také výtvarnou výzdobou. Mezi jeho nejznámější motivy patří gotická vyobrazení těžby stříbra v kutnohorských dolech, která dnes představují cenné svědectví o tehdejším životě města.

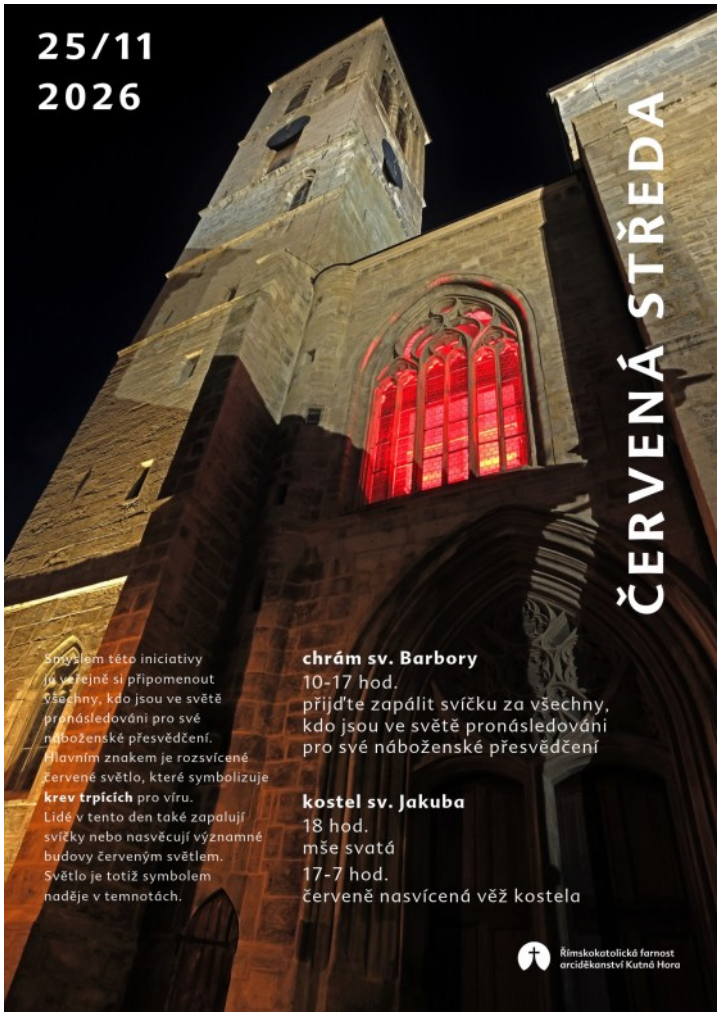
Kolem roku 1500 vznikl také Kutnohorský graduál, další z významných dokladů bohaté liturgické a hudební kultury města.

Zvláštní postavení mezi dochovanými hudebními památkami zaujímá Kutnohorský kodex z konce 16. století. Tento mimořádně cenný rukopis obsahuje jedenáct kompletních mešních ordinárií pro pět až osm hlasů a dokládá vysokou úroveň vícehlasé chrámové hudby provozované v tehdejší Kutné Hoře. Kostelu svatého Jakuba jej věnoval kutnohorský měšťan Zikmund Kozel z Rýzntálu.

Tyto památky nám dnes připomínají, že chrámová hudba nebyla v Kutné Hoře pouze doprovodnou součástí bohoslužeb, ale představovala důležitou oblast kulturního života města. Její rozvoj podporovali měšťané, hornické korporace i další donátoři, kteří se významně podíleli na utváření zdejšího duchovního a uměleckého prostředí.

Viktor Darebný

Foto: archiv ČMS

KAVÁRNA
S PŘEKVAPENÍM

Vyprávění ze Svaté země

Vyprávění Jakuba Šandy nejen o návštěvě významných míst pro křesťanství ve Svaté zemi s fotografiemi a odborným komentářem

25. 11.
19 hod.

arciděkanství
Jakubská 1, Kutná Hora

FARNOST KUTNÁ HORA

Římskokatolická farnost arciděkanství Kutná Hora

BOHOSLUŽBA

POUŤ V CHRÁMU SV. BARBORY

pátek
4. prosince
od 18 hod.

Pouť je oslava světce, kterému je daný kostel zasvěcen a jehož jméno nese

RORÁTY
V DOBĚ ADVENTNÍ

Zveme vás na ranní mše svaté při světle svící. V tichu a modlitbě se společně připravme na Vánoce.

čtvrtek 3. 12.
mše svatá 7 hod.
klášterní kostel Nejsvětějšího Srdce Páně

čtvrtek 10. 12.
mše svatá 7 hod.
klášterní kostel Nejsvětějšího Srdce Páně

sobota 12. 12.
mše svatá 7 hod.
kostel sv. Jakuba

čtvrtek 17. 12.
mše svatá 7 hod.
klášterní kostel Nejsvětějšího Srdce Páně

FARNOST KUTNÁ HORA

17. LISTOPAD
V KUTNÉ HOŘE

Havel 90

Nejen studentská oslava
37. výročí **Sametové revoluce**
a připomínka
listopadových událostí

- **celý den / celá Kutná Hora**
  / **Okno svobody** / shrňte jedním či dvěma slovy, co pro vás znamená 17. listopad, a rozsviťte toto slovo ve svém okně
- **14:00–17:00 / Havlíčkovo náměstí** /u sochy T. G. Masaryka/
  / **Sametové KHorzo** / skautská minivesnička / aktivity pro děti i dospělé / zpívání u ohně
- **17:00 / Havlíčkovo náměstí** /u sochy T. G. Masaryka/
  / **slavnostní slovo** zástupců vedení města
  / **položení kytice** za účasti skautů a žáků kutnohorských škol
  / **vystoupení žáků** Církevního gymnázia v Kutné Hoře a Gymnázia Jiřího Ortena
  / **pěvecké vystoupení** studentského pěveckého sboru Gaudeamus Gymnázia Jiřího Ortena
- **17:45 / Komenského náměstí** /u Lavičky Václava Havla/
  / **položení kytice** k Lavičce Václava Havla
- **18:00 / Chrám sv. Barbory**
  / **mše svatá** u příležitosti státního svátku jako poděkování za svobodu a demokracii

Změna programu vyhrazena

kutná hora
Římskokatolická farnost arciděkanství Kutná Hora
GYMNÁZIUM
KUTNOPOLIS
CHRÁM SVATÉ BARBORY
SPŠ KUTNÁ HORA
CÍRKEVNÍ GYMNÁZIUM V KUTNÉ HOŘE
SKAUT Kutná Hora
SKAUTING
SOŠ a SOU Kutná Hora

VÁNOCE

24. 12. Štědrý den

16 hod. kostel sv. Jakuba
mše svatá s kázáním pro děti
16 hod. Třebonín
půlnoční mše svatá
17 hod. Křesetice
zpívání koled
24 hod. chrám sv. Barbory
půlnoční mše svatá

25. 12. Slavnost Narození Páně

9 hod. kostel sv. Jakuba
mše svatá
9 hod. Křesetice
mše svatá
11 hod. Třebonín
mše svatá
18 hod. kostel Matky Boží Na Náměti
mše svatá

26. 12. Svátek sv. Štěpána

9 hod. kostel sv. Jakuba
mše svatá
9 hod. Chlístovice
mše svatá
11 hod. Grunta
mše svatá
11 hod. Paběnice
mše svatá

27. 12. Svátek Svaté rodiny

9 hod. kostel sv. Jakuba
mše svatá s obnovou manželských slibů
9 hod. Křesetice
mše svatá s obnovou manželských slibů
11 hod. Třebonín
mše svatá s obnovou manželských slibů
18 hod. kostel Matky Boží Na Náměti
mše svatá s obnovou manželských slibů

31. 12. Silvestr

16 hod. chrám sv. Barbory
mše svatá na poděkování za uplynulý rok

1. 1. Nový rok

9 hod. kostel sv. Jakuba
mše svatá
9 hod. Křesetice
mše svatá
11 hod. Třebonín
mše svatá
18 hod. kostel Matky Boží Na Náměti
mše svatá

FARNOST KUTNÁ HORA

khfarnost.cz